

Pályázati azonosító: HAT-KP-1-2022/1-000711

2023. május 9-13-ig 44 7. évfolyamos diák és 4 kísérő pedagógus vett részt a Határtalanul! program keretében megvalósuló kiránduláson a magyar múlt és emlékek nyomában a magyar tenger mellé, az Adrián és a magyar jelen Szlavóniában

Történelmi és földrajzi ismereteink bővítése mellett számtalan élménydús programban volt részünk.

1. nap

Reggel 9:00-kor indult buszunk Zalaegerszegről. Első megállóhelyünk Csáktornya, a Zrínyiek sasfészke volt. Sétát tettünk a csáktornyai várnál. Idegenvezetőnk mesélt nekünk a Zrínyi családról.

Varasd városát érintve hosszú utazás következett az adriai kikötővárosba, az 1918-ig Magyarországhoz tartozó Fiumébe (ma Rijeka). A kikötő 1779-től önálló státusú városként Magyar Királyság része lett. A kiegyezést követő magyar idők, különösen az utolsó évtizedek

a város legsikeresebb korszakát jelentették. Szállásunk elfoglalása és vacsora után, este sétát tettünk a kikötővárosban.

2. nap

A következő napon ismerkedtünk a magyar múlttal a városban, ahol a Monarchia korában jelentős, több ezer fős magyar kolónia élt. Magyar volt a kikötőváros kormányzója, akinek palotáját is megtekintettük. Itt található a Tengerészeti Múzeum, a Monarchia hadiflottájának magyar emlékeivel. A városnézést a belváros apró sikátorraival, kicsi üzleteivel folytattuk. Sétáltunk a nevezetes óratoronnyal szegélyezett Korzón, betekintettünk a nyolcszögletű Szent Vitus dómba, megcsodáltuk a Nemzeti Színházat és a MÁV főépítésze által tervezett fiumei pályaudvart. Felkerestük a magyar feliratú kikötői bójákat és a Baross-emléktáblát. A Tengeremellék-Hegyvidék területén lévő Krk városába is lehetőségünk volt ellátogatni.

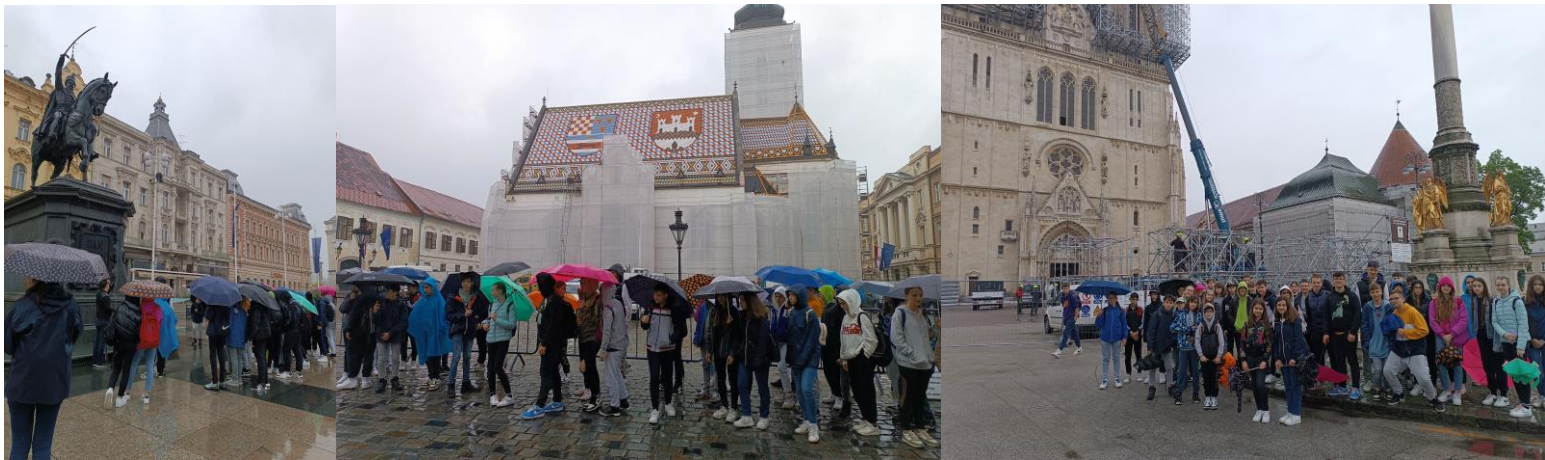
3. nap:

Folytatódott a városnézés Fiumében. Délutáni programként a csodálatos Rovinj városába is ellátogattunk. A Sveti Ivan-világítótoronytól 6 tengeri mérföldre délnyugatra a tengerben található a „báró Gautsch” elsüllyedt utasszállító roncsai. A „báró Gautsch” egy osztrák-magyar személyszállító hajó volt, mely az első világháború elején aknára futott és elsüllyedt. Következő állomásunk a magyar arisztokrácia felkapott tengerparti nyaralóhelye, a közeli

Abbázia, mai nevén Opatija volt. A rossz időjárás, az eső miatt a buszról gyönyörködtünk az Adria legszebb parti sétányában, nagyjaink villáiban, a magyar emlékekben.

4. nap

Reggeli után Zágrábba utaztunk. Városnézésünk során megtekintettük a magyar emléket Horvátország fővárosában. A katedrálisban őrzik Szent László palástját. A főváros legnagyobb tere a Jelasics bán tér. Valamikor piac volt, ma turisták kedvelt helye, sétálóterület, és a téren több kávézó található. A téren található Jelasics szobra, amelyet 1866-ban állítottak (eredetileg kardjával Magyarország felé sújtott, de ma Belgrád felé mutat). Késő délután indultunk az Eszékhez közeli, Csúzán lévő szállásunkra, ahol az ott élő magyar emberekkel is beszélgettünk.

5. nap

Eszék a trianoni békeszerződésig Verőce vármegye székhelye volt. A városban 1849 februárjában szabadságharcunk legnagyobb magyar veszteséggel járó ütközete zajlott. A főtéren megtekintettük a Szent Péter és Pál Nagytemplomot és a főbb nevezetességeket. Sétáltunk a belvárosban, majd Szentlászló érintésével érkeztünk haza.

Hosszú utazást követően, élményekkel gazdagon érkeztünk Zalaegerszegre.